

การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

A Development of Experiential Training Program on Communicative English Language Instruction for Elementary School Teachers

นิชิวดี ป้าหวาย*

E : mail:kaiwadee@yahoo.co.th

วิมลรัตน์ จตุรานนท์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา และเพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม โดยมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ขั้นที่ 2 การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม ขั้นที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรม และขั้นที่ 4 การประเมินโปรแกรมการฝึกอบรม ระยะที่ 2 การศึกษาผล การนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความรู้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบประเมินทักษะการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ที่มีผลการประเมินความรู้ระดับปานกลาง (Intermediate) จำนวน 30 คน โดยใช้แผนการทดลองแบบ One Group Pretest - Posttest Design วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ได้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่พัฒนาขึ้น มีองค์ประกอบได้แก่ สภาพปัญหาและความจำเป็นของโปรแกรมการฝึกอบรม หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการฝึกอบรมและการวัดและประเมินผล ผลการประเมินคุณภาพโปรแกรมการฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่าโปรแกรมการฝึกอบรมมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก

* นิสิตหลักสูตรการศึกษาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. ผลการนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้ พบว่า 1) ความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.20 ของคะแนนเต็มสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 70 2) ทักษะการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม อยู่ในระดับดี และ 3) ความคิดเห็นของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ / การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร/

Abstract

The study was the research and development. The main purposes of this research and development were to develop a training program on communicative English language instruction for elementary school teachers and to evaluate its efficiency. The study was organized into 2 phases. Phase 1: The Development of a training program. The training program was developed through 4 stages of research and development as follows. Stage 1: Studying and surveying fundamental data. Stage 2: Constructing a training program. Stage 3: Experimenting of the training and Stage 4: Evaluating the training program. Two research instruments were used to collect data. One was an achievement test of the participants' knowledge and skills on communicative English language instruction; the other was a 5 level rating scale teacher opinion questionnaire with 16 items. The training program was experimented with 30 elementary school teachers were purposively selected to be trained in the experimenting the program. The one group pretest - posttest design was utilized in the experimental phase. The data were analyzed by using the percentage, average means and standard deviation.

The results of the study found that:

1. The training program composed of seven elements which were the problem and the need assessment, the principles of training program, the goals, the contents, the training activities, the training materials and the methods of measurement and evaluation. It was qualified and rated at a high level by the experts.

2. The results were that the experimental group: (1) After training, the trainees' knowledge was higher than those of before training. The posttest average score was 83.20% which was higher than the criteria (70%). (2) The trainees' skills on communicative English language instruction were at the good level, and (3) the trainees' opinion was at the high level overall.

Keywords : Experiential training program, Communicative English language instruction,

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือ สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมและมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อ การสื่อสาร (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1 – 2) กระทรวงศึกษาธิการให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยกำหนดให้เป็นพื้นฐาน สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 1) หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษา ต่างประเทศในการสื่อสาร มีสมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบบูรณาการทักษะจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามที่หลักสูตรกำหนด (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1 – 7)

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดมาตรฐาน การเรียนรู้ (Standard – based Curriculum) ทำให้ครูต้องเปลี่ยนจุดเน้นจากสิ่งที่สอนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้และเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ การนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติต้องมีกิจกรรม การเรียนรู้ในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับระดับชั้นและศักยภาพของผู้เรียนเพื่อพัฒนาทักษะตามแนว การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (กรมวิชาการ, 2546, หน้า คำชี้แจง) การพัฒนาการเรียนรู้ของครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรเชื่อมโยงและควบคู่ไป

พร้อมกับการพัฒนาหลักสูตรตามบริบทของท้องถิ่น (Roberts, 1998, p. 232) การพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกิจกรรมบูรณาการระหว่างการพัฒนาครูกับการพัฒนาหลักสูตร ครูผู้สอนจะนำข้อมูลที่เปลี่ยนแปลงของหลักสูตร มาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนทำให้เกิดการพัฒนาที่เกิดจากการปฏิบัติจริง (Roberts, 1998, p. 95) ผู้สอนเป็นผู้แสวงหาวิธีสอนและเทคนิคการสอนเพื่อให้เกิดความรู้แบบผสมผสาน ให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ ภาษาและความรู้ที่เกิดขึ้นมาใช้ตามสถานการณ์ได้จริง โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมาย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548, หน้า 15 – 21) ผู้เรียนจะเรียนรู้จากภาระงานและกิจกรรมแบบบูรณาการทักษะผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนกับผู้อื่น โดยใช้หลักการและพื้นฐานทางภาษาสะท้อนความคิดเพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างมีความหมาย (Richard, (n.d.), pp.21) ครูผู้สอนต้องทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก จัดกิจกรรมเพื่อเรียนรู้ควบคู่ไปกับการเรียนภาษา และการฝึกเป้าหมายทางภาษา (ปราณี ธนะชานันท์, 2547, หน้า 27)

อุปสรรคสำคัญในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประเทศไทยก็คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการสอนภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาของกรมวิชาการ พบว่า ครูผู้สอนใช้วิธีสอนซ้ำแบบเดิมทุกครั้ง ขาดเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสม ไม่มั่นใจในการใช้ภาษาและทักษะการสอน บุคลากรที่เกี่ยวข้องชาวยุในการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและไม่เห็นความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ ส่งผลต่อระดับคุณภาพทางการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน (กรมวิชาการ, 2543, หน้า 70 – 71) องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การสอนภาษาอังกฤษ

เป็นไปตามจุดมุ่งหมายและผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้นั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้และ มีความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (Johnson & Morrow, 1987, p.1) การจัดการเรียน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จำเป็นต้องเร่งปรับปรุงและพัฒนาอย่างจริงจัง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2549, หน้า 2) การประเมินความรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.27 แสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีความรู้อยู่ในระดับควรปรับปรุง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1, 2551, หน้า 12) จากการสำรวจข้อมูลครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ปี 2551 พบว่า ครูผู้สอนไม่มีวุฒิตำแหน่งภาษาอังกฤษ ร้อยละ 42.10 จึงเป็นสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้ครูผู้สอนขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงควรได้รับการส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความรู้ที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหา การปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ (กรมวิชาการ , 2546, หน้า 114)

การพัฒนาครูผู้สอนสามารถกระทำได้หลายวิธีซึ่งการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมเป็นวิธีหนึ่งในการเสริมสร้างประสิทธิภาพบุคลากร กระบวนการฝึกอบรมที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เข้ารับการอบรมเพิ่มพูนความรู้ความคิด เกิดประสบการณ์การเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงที่เหมาะสม สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมชาติ กิจจรยง, 2546, หน้า 123 - 126) การเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์เป็นทฤษฎีที่รวมรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ และแนวทางหลากหลายด้านในการพัฒนาผู้ใหญ่ มีจุดเน้นอยู่ที่กระบวนการเรียนรู้ที่ประสบการณ์ในการกระทำ (Kolb, Boyatzis, & Mainemelis, 1999, p.2) โดยนำหลักปรัชญาเน้นการปฏิบัติของคิ่วอี้ จิตวิทยาสังคมของ เลวิน และการพัฒนาด้านสติปัญญาของ เพียเจต์ มาพัฒนาเป็นเอกลักษณ์ของการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์กำหนดเป็นวงจรการเรียนรู้ซึ่ง

บูรณาการกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experience) การสังเกตโดยการคิดไตร่ตรอง (Reflective Observation) การสร้างความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization) และการทดลองปฏิบัติ (Active Experimentation) (Jarvis, Holford & Griffen, 1998 , p.46 cited in Miller, Corcoran, Kovacs, Rosenblum & Wright, 2005, p.132) การปฏิบัติประกอบกับการเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์เป็นองค์ประกอบสำคัญสำหรับการเรียนรู้ ดังนั้น การพัฒนาครูให้มีประสิทธิภาพควรได้รับโอกาสในการปฏิบัติกิจกรรม ได้แก่ การศึกษาเป็นทีม (Study Team) และการชี้แนะเป็นคู่ (Peer Coaching) ซึ่งต้องมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง (Licklider, cited in Ferraro, 2000, p.2) การพัฒนาบุคลากรให้เรียนรู้ตามลำดับขั้นของกระบวนการเน้นประสบการณ์ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Neill, 2004, pp.1-2) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เฮนิงเกอร์ (Heninger, 1989 cited in Powell & Wells, 2002, p.34) ที่พบว่า การนำรูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์มาใช้ในการฝึกอบรมและจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาศักยภาพการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างกัน หลังการฝึกอบรมครบ ทุกขั้นตอนตามวงจรการเรียนรู้ ผู้รับการฝึกอบรมจะมีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานมากขึ้น

การพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำเป็นต้องสอดคล้องกับความพร้อมในการเรียนรู้ของผู้เรียน (เกดลณี พลบูรณ์, 2551, หน้า 75) การฝึกอบรม เพื่อพัฒนาทักษะ การสอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องจัดองค์ประกอบให้เหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา บริบทและภาระงานของครู (Roberts, 1998, p.104) ครูภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่จะต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพเท่านั้น แต่ควรจะต้องฝึกอบรมเพื่อศึกษาหลักการ กระบวนการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลายและการสอนภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษา

ต่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูควรรู้และควรปฏิบัติ (Broughton and et al, 1981, p.37)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา เพื่อให้ครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ได้ถูกต้อง และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
2. เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ปีการศึกษา 2553 ที่มีผลการประเมินความรู้ระดับปานกลาง (Intermediate) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต 1 การกำหนดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แบ่งตามอำเภอ 5 อำเภอ และเลือกแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) เฉพาะครูผู้สอนซึ่งสมัครใจเข้ารับการอบรม จำนวน 30 คน

2. เนื้อหา กำหนดเนื้อหาด้านความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการจัดกิจกรรมแบบมุ่งงานปฏิบัติ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม หมายถึง กระบวนการศึกษาและจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นศึกษาสภาพปัจจุบัน ชั้นสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม ชั้นทดลองใช้ และชั้นการประเมินผลและปรับปรุง และระยะที่ 2 การศึกษาผลการนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้

2. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบมุ่งงานปฏิบัติ 6 ประเภท ได้แก่ การจัดทำรายการ (Listing) การจัดเรียงลำดับและการแยกประเภทข้อมูล (Ordering and Sorting) การเปรียบเทียบ (Comparing) การแก้ปัญหา (Problem Solving) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing Personal Experiences) และงานปฏิบัติสร้างสรรค์ (Creating Task) ด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นก่อนการปฏิบัติงาน (Pre-task Stage) ชั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) และชั้นใช้ภาษา (Language Focus)

3. เน้นประสบการณ์ หมายถึง กระบวนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครูให้เกิดความรู้ ทักษะและเจตคติที่ดีสามารถนำประสบการณ์ไปปฏิบัติจริงในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามกระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (Concrete Experience) ชั้นการสังเกตโดยการคิดอย่างไตร่ตรอง (Reflective Observation) ชั้นความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรม (Abstract Conceptualization) และชั้นทดลองปฏิบัติ (Active Experimentation)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ดำเนินการวิจัยด้วยรูปแบบกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระยะการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานสำหรับสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) และส่วนที่ 2 สำรวจความรู้พื้นฐานและความต้องการฝึกอบรม ของครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เพื่อให้เป็นข้อมูลในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีความรู้พื้นฐานในระดับน้อย และมีความต้องการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบอิงมาตรฐาน การจัดการกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมุ่งงานปฏิบัติ จากผลการสำรวจนำข้อมูลมากำหนดสัดส่วนโครงสร้างเนื้อหา ประกอบด้วย ความรู้พื้นฐาน การจัดการกิจกรรม การออกแบบกิจกรรม การวัดและประเมินผล การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการจัดทำแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยกระบวนการ Backward Design กิจกรรมและระยะเวลาในการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม นำข้อมูลจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานมาพิจารณาเพื่อสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม โดยดำเนินการเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 การจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมฉบับร่าง และส่วนที่ 2 การประเมินโปรแกรมการฝึกอบรมฉบับร่าง โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินและนำมาปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้ องค์ประกอบโปรแกรม การฝึกอบรม

ประกอบด้วย สภาพปัญหาและความจำเป็นของการฝึกอบรม หลักการ จุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ กิจกรรม สื่อ การฝึกอบรม และการวัดและประเมินผล การฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้โปรแกรมการฝึกอบรม นำโปรแกรมการฝึกอบรมฉบับร่างไปใช้โดยการศึกษาคุณภาพเบื้องต้นกับกลุ่มที่มีคุณลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากแต่ละอำเภอ อำเภอละ 2 คน และดำเนินการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ทดลองใช้โดยปฏิบัติกิจกรรมเหมือนจริงกับการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทุกประการ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลโปรแกรมการฝึกอบรมและปรับปรุง การประเมินเป็น 3 ระยะ คือ ก่อนฝึกอบรมประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ ระหว่างฝึกอบรมประเมินโดยแบบทดสอบความรู้และแบบประเมินทักษะผู้เข้ารับการฝึกอบรม และหลังฝึกอบรมประเมินโดยแบบประเมินความคิดเห็นและแบบประเมินทักษะผู้เข้ารับการฝึกอบรมซึ่งประเมินโดยผู้ชี้แนะและผู้วิจัย

ระยะที่ 2 ศึกษาผลการนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้

นำโปรแกรมการฝึกอบรมที่แก้ไข ปรับปรุงไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดลองทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest- Posttest Design) และประเมินประสิทธิผลของโปรแกรมการฝึกอบรม

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม

ได้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มีองค์ประกอบ คือ สภาพปัญหาและความจำเป็นของ การฝึกอบรม หลักการ จุดมุ่งหมาย กิจกรรม สื่อการฝึกอบรม และการวัดประเมินผล

ผลการประเมินโปรแกรมการฝึกอบรม โดยการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โปรแกรมการฝึกอบรมมีความเหมาะสม สอดคล้องกันทุกองค์ประกอบสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้

2. ผลการนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้

จากการนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest - Posttest Design) สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยการทดสอบความร การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม

2.2 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีทักษะการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับดี

2.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็นต่อโปรแกรม การฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ผลการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม ผลของการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม ได้โปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ที่มีองค์ประกอบครบถ้วน ทุกประเด็นมีความเหมาะสมและสอดคล้องกัน ทั้งนี้เนื่องมาจาก การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้สำรวจความรู้พื้นฐานและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่ม

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และนำข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการมาจัดสัดส่วนเนื้อหาและกำหนดองค์ประกอบของโปรแกรมการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับสภาพและบริบททั้งด้านพื้นฐานความรู้และความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม สอดคล้องกับ ทาบา (Taba, 1962, pp.456 - 459 cited in Oliva, 2004, pp.128 - 133) ที่กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นการจัดประสบการณ์เรียนรู้ ต้องสำรวจสภาพปัญหา ความต้องการและความจำเป็นของสังคม รวมทั้งศึกษาพัฒนาการของผู้เรียน กระบวนการเรียนรู้ ธรรมชาติของความรู้ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างโปรแกรมการฝึกอบรม

1. ครูจัดทำโปรแกรมการฝึกอบรมฉบับร่าง ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการสำรวจความรู้พื้นฐานและความต้องการฝึกอบรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมา กำหนดองค์ประกอบของโปรแกรมการฝึกอบรม จัดเรียงลำดับเนื้อหาตามความยากง่ายโดยเฉพาะประเด็นความต้องการที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางของหลักสูตรแกนกลาง เริ่มจากความรู้พื้นฐาน การออกแบบกิจกรรมเชื่อมโยงไปสู่การวัดประเมินผลและการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู โดยนำหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษามาเป็นตัวอย่าง จัดกิจกรรมด้วยการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ในการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกับกลุ่มและคู่ชี้แนะ และฝึกทดลองปฏิบัติชิ้นงานใหม่ สอดคล้องกับ ชูชัยสมิทธิไกร (2548, หน้า 140 - 154) ที่กล่าวว่า การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรจำเป็นต้องจัดทำโครงสร้างและลำดับขั้นตอน การเสนอเนื้อหาที่ตอบสนองวัตถุประสงค์การฝึกอบรมที่กำหนดไว้และสอดคล้อง

กับสภาพ การทำงานจริงของผู้เข้ารับการศึกษา

2. การประเมินโปรแกรมการศึกษาฝึกอบรมฉบับร่าง ผู้วิจัยนำโปรแกรมการศึกษาฝึกอบรมฉบับร่างเสนอผู้เชี่ยวชาญ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและด้านการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบโปรแกรมการฝึกอบรมและองค์ประกอบภายในของหน่วยฝึกอบรมแต่ละหน่วย แล้วนำมาปรับปรุง สอดคล้องกับ โอลิวา (2004, pp.417 – 424) ที่กล่าวว่า บริบทสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรจำเป็นต้องประเมินโครงสร้าง และการประเมินผลหลักสูตรเพื่อให้บรรลุผลถึงการนำหลักสูตรไปใช้ได้ ควรดำเนินการตั้งแต่ก่อนนำหลักสูตรไปใช้เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณภาพเบื้องต้นของโปรแกรมการฝึกอบรมกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดประชุมชี้แจง จุดประสงค์และวิธีการฝึกอบรม ทำแบบทดสอบความรู้ก่อนฝึกอบรม หลังจากนั้นดำเนินการฝึกอบรมตามโปรแกรม 4 หน่วยฝึกอบรม ระหว่างการฝึกอบรมประเมินทักษะการปฏิบัติ ในทุกหน่วยฝึกอบรม ผู้เข้ารับการศึกษาจะได้นำเสนอผลงานของตนเอง ซึ่งช่วยสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร เมื่อเสร็จสิ้น การฝึกอบรม ทำแบบทดสอบความรู้ ประเมินความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมการฝึกอบรม หลังฝึกอบรม 1 เดือน จัดประชุมสัมมนาโดยผู้วิจัยและผู้เข้ารับการศึกษา ซึ่งเป็นคู่ชี้แนะประเมินทักษะของผู้เข้ารับการศึกษาจากแผน การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและให้ข้อมูลสะท้อนกลับซึ่งกันและกัน ทำให้โปรแกรมการฝึกอบรมมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2528, หน้า

246) ที่กล่าวว่า การทดลองใช้หลักสูตรเป็นการนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างโดยมีองค์ประกอบในการดำเนินการทดลองใช้หลักสูตร เพื่อเป็นการประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดของผู้เข้ารับการศึกษาว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ อย่างไร

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นการประเมินผลโปรแกรมการฝึกอบรม ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาคุณภาพเบื้องต้น โดยพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินประสิทธิภาพของโปรแกรม การฝึกอบรม ตลอดจนข้อเสนอแนะของผู้เข้ารับการศึกษาฉบับปรับปรุงและแก้ไขขององค์ประกอบของโปรแกรมการฝึกอบรมในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ ด้านเนื้อหาสาระ กิจกรรม การฝึกอบรม สื่อ การวัดประเมินผลและโครงสร้างเวลาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติภาระงาน นำมาปรับปรุงเป็นโปรแกรมการฝึกอบรมฉบับสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้ศึกษาผลกับกลุ่มตัวอย่าง ดังที่ สัจด์ อุทรานันท์ (2532, หน้า 38 – 40) กล่าวว่า เมื่อทดลองใช้หลักสูตรแล้วควรประเมินผลหลักสูตรในด้านเอกสารหลักสูตร การใช้หลักสูตร ผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรและระบบหลักสูตร ดำเนินการปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนด

2. การศึกษาผลการนำโปรแกรมการฝึกอบรมไปใช้ ผู้วิจัยนำเสนออภิปรายผล ดังนี้

2.1 ผลการทดสอบความรู้การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อน การฝึกอบรม อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ แสดงว่า โปรแกรมการฝึกอบรมที่พัฒนาส่งผลให้ผู้เข้ารับการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบดังต่อไปนี้

2.1.1 เนื้อหาสาระการฝึกอบรม สัมผัสได้จากแนวคิด เอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง ให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การฝึกอบรม ขอบข่ายเนื้อหาสอดคล้องกับความต้องการของผู้

เข้ารับการฝึกอบรม โดยใช้ข้อมูลการสำรวจความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับ การฝึกอบรมประกอบการจัดเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา เริ่มต้นเรียนรู้จากความรู้พื้นฐาน ซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นในการนำไปปฏิบัติและออกแบบกิจกรรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะได้เรียนรู้จากการสังเกตรายละเอียดของเนื้อหาในแต่ละกิจกรรมนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมของตนเอง ช่วยให้ เกิดการเชื่อมโยงทฤษฎีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดกิจกรรมแบบมุ่งงานปฏิบัติ เกิดความรู้ ความเข้าใจ มีความมั่นใจในการนำไปใช้ สามารถออกแบบกิจกรรมได้เหมาะสมกับตัวชีวิตของหลักสูตรแกนกลาง เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการนำไปใช้สอนในชั้นเรียนอย่างแท้จริง สอดคล้องกับ ชูชัย สมितिไกร (2548, หน้า 140 - 154) ที่กล่าวว่า การกำหนดเนื้อหาในการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการอบรมควรจะได้เรียนรู้และนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ต้องพิจารณาเลือกเนื้อหาให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมที่ตั้งไว้ จัดลำดับเนื้อหา โดยเริ่มจากง่ายไปยาก จากความรู้ระดับพื้นฐานไปสู่ความรู้ที่สลับซับซ้อน จากสิ่งที่เป็นหลักการทั่วไปสู่สิ่งที่เป็นกฎเกณฑ์เฉพาะ คำนึงถึงความจำเป็นก่อนหลัง สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงใน การทำงาน โดยใช้ ประสบการณ์ของผู้เข้ารับการอบรมในการเสนอความรู้ใหม่ให้สัมพันธ์กับความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เข้ารับการอบรม จะทำให้เกิดการเรียนรู้ รู้ลึกประสบการณ์ สำเร็จในการเรียนรู้และมีความมั่นใจในตนเอง

2.1.2 กิจกรรมการฝึกอบรม เป็นกิจกรรมที่เน้นประสบการณ์หลายลักษณะ เช่น การบรรยาย หลักการและแนวคิดพื้นฐาน กิจกรรมกลุ่ม 4 - 5 คน ศึกษาตัวอย่างจากใบความรู้ที่มีหัวข้อเรื่องจากหน่วย การเรียนรู้ระดับประถมศึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและอภิปรายเกี่ยวกับเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของ หน่วยฝึกอบรมร่วมกับผู้ชี้แนะที่มาจากคนละกลุ่ม นำ ข้อมูลจากการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มมาแลกเปลี่ยนกับคู่

ปฏิบัติกิจกรรม ทำให้ได้รับข้อมูลและประสบการณ์ที่หลากหลาย ได้สะท้อนความคิด ชี้แนะซึ่งกันและกัน สรุปลงเป็นหลักการ ทฤษฎี จัดทำแผนภาพความคิดและ พัฒนาชิ้นงานใหม่ และสรุปองค์ความรู้ในแบบบันทึก ผลการเรียนรู้ของตนเอง สอดคล้องกับ ชอน (Schon, 1996 อ้างถึงใน Ferraro, 2000, p.1) ที่กล่าวว่า การสะท้อน การปฏิบัติ จะช่วยให้การฝึกปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น การทำงาน เป็นคู่ การชี้แนะ การอภิปรายกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ เกี่ยวกับประสบการณ์จะช่วยพัฒนาและเพิ่มพูน ประสบการณ์ ช่วยให้ครูเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งและสามารถ นำทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้เป็นอย่างดี

2.1.3 กระบวนการฝึกอบรม เป็น กระบวนการเน้นประสบการณ์ตามลำดับขั้นตอน เริ่มจากการจัดประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมให้ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมรับประสบการณ์จากตัวอย่างที่มีเนื้อหาที่ สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้แกนกลางของหลักสูตร ระดับประถมศึกษา ทำให้สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ เดิมกับตัวอย่างที่ได้รับแล้วนำมาเปรียบเทียบกับ การ จัดกิจกรรมของตนเองในเนื้อหาเดียวกัน ขึ้นต่อมา ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับการกระตุ้นให้เกิดการสังเกต และ การคิดแก้ปัญหาพร้อมกับกลุ่มและปฏิบัติกิจกรรม คู่ ศึกษาใบความรู้ ตัวอย่าง อภิปราย แลกเปลี่ยน ความคิดเห็นร่วมกับผู้ชี้แนะจนเกิดความรู้ความเข้าใจ นำไปสู่ความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมโดยผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมสร้างความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิด ทฤษฎีจากประสบการณ์ที่ ได้รับร่วมกัน จากการสะท้อนความคิดร่วมกับกลุ่มและ คู่ สรุปร่วมกับคูชี้แนะจัดทำแผนที่ความคิดร่วมกัน และ ทดลองปฏิบัติร่วมกับคู่สร้างชิ้นงานใหม่ที่สัมพันธ์กับ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตาม หลักสูตร เพื่อนำเสนอต่อกลุ่มใหญ่และเปรียบเทียบ ผลงานของตนเองกับผลงานของกลุ่มอื่น จากการปฏิบัติ ตามกระบวนการเน้นประสบการณ์ทำให้ผู้เข้ารับการ

ฝึกอบรมสามารถนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้จริง สอดคล้องกับคอลด์ (Kolb, 1984 cited in Powell & Wells, 2002, p.34) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จากสถานการณ์และนำมาสัมพันธ์กับประสบการณ์ที่ได้รับมาก่อน โดยนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ข้อมูลใหม่ ทำให้สะท้อนความคิดของตนเองจากข้อมูลที่ได้รับด้วยมุมมองที่แตกต่างกัน การทบทวนความคิดจากการรับรู้ที่เกิดขึ้นจะทำให้เกิดการสังเกตและคิดเชื่อมโยงโดยใช้เหตุผลนำไปจัดประสบการณ์ในบริบทอื่นและบูรณาการความรู้ใหม่กับความคิดเห็นและแนวคิดที่มีอยู่และใช้ทักษะในการปฏิบัติ ทดลองปฏิบัติงานที่มีขอบเขตของภาระงานชัดเจนจนเกิดการค้นพบงานใหม่

2.1.4 สื่อการฝึกอบรม สอดคล้องกับเนื้อหาสาระในการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา นำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมงานปฏิบัติ 6 ประเภท จัดทำใบความรู้ ใบกิจกรรมใช้ตัวอย่างจากสถานการณ์ที่ใกล้ตัวผู้เรียนและเอกสารประกอบการฝึกอบรมที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง มีคำอธิบาย ขั้นตอนการปฏิบัติและภาพประกอบที่น่าสนใจ เหมาะสมกับการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จริงในชั้นเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรู้และเข้าใจเรื่องที่อบรมชัดเจนยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ ชูชัย สมितिไกร (2548, หน้า 29 - 34) ที่กล่าวว่า การออกแบบโครงการฝึกอบรมเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่กำหนดจำเป็นต้องเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมกับผู้รับการอบรมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านความรู้ ทักษะ หรือความสามารถ โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่ หัวข้อ เนื้อหา รูปแบบและวิธีการอบรม สื่อการสอน วิทยากร และเวลา เป็นต้น

2.1.5 การประเมินผล เป็นลักษณะของการประเมินจากชิ้นงานการสรุปผลการเรียนรู้ในแต่ละ

หน่วยฝึกอบรมเป็นรายบุคคล มีการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ที่สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการสอนจริงในชั้นเรียน รวมทั้งการประเมินทักษะจากผลงานขณะปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับคู่ในการฝึกอบรม ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรู้สึกผ่อนคลายสามารถปฏิบัติงานจนเสร็จสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับโอลิวา (Oliva, 2004, pp.385 - 389) ที่กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ควรประเมินก่อนเรียน ประเมินพฤติกรรมและทดสอบก่อนเรียน โดยประเมินให้ครอบคลุมความรู้ที่มีมาก่อนเรียนและวิชาที่จะเรียน การประเมินผลระหว่างเรียนอาจประเมินแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และประเมินผลหลังเรียนเมื่อเรียนจบหลักสูตรหรือหน่วยการเรียนรู้เกี่ยวกับพุทธิพิสัยและทักษะพิสัยของผู้เรียน

2.2 ทักษะด้านการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เข้ารับการอบรม โดยรวมอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ทุกขั้นตอนของการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม กิจกรรมคู่ กิจกรรมรายบุคคล แลกเปลี่ยนความคิดเห็น นำเสนอร่วมกับเพื่อน ฝึกปฏิบัตินำความรู้และประสบการณ์ในการสร้างชิ้นงานใหม่ รวมทั้งการวิเคราะห์หลักสูตรเพื่อออกแบบแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอิงมาตรฐานที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และทดลองสอนในขณะที่ฝึกอบรม ตลอดจนการสะท้อนผลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันหลังการทดลองสอน สร้างความเข้าใจร่วมกัน ปรับปรุง แก้ไข จัดทำเป็นชิ้นงานใหม่ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้จริงในชั้นเรียน ทำให้เกิดความคล่องแคล่วและมั่นใจในการนำไปใช้ จึงเกิดเป็นผลงานที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ สอดคล้องกับคอลด์ (Kolb, 1984, p. 41) ที่กล่าวว่า กระบวนการฝึกอบรมและกิจกรรมเน้น การเรียนรู้จากการปฏิบัติ เป็นการกระตุ้นความคิดทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิด

ความสนใจ โดยเฉพาะการให้สะท้อนความคิดของตนเอง ร่วมกับกลุ่มและคู่ชี้แนะ ซึ่งเหมาะสมกับวัยของผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ชอบการเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มหรือเพื่อน การฝึกประสบการณ์ในการเรียนรู้ร่วมกันจะสามารถทำชิ้นงานหรือภาระงานของตนเองได้ดี และสอดคล้องกับ เมสคิล (Meskill, (2005, pp. 739 – 756) ที่กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรควรเป็นกิจกรรมการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน การปฏิบัติงานกลุ่ม หลังจากนั้นจึงจัดกิจกรรมส่งเสริมรายบุคคลและการนำเสนอร่วมกับเพื่อนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้รับการฝึกอบรมและประเด็นการพัฒนาความรู้ให้แก่ผู้เรียน ตลอดจนสิ่งที่ได้ปฏิบัติในหน่วยงานของตนเอง

2.3 ความคิดเห็นที่มีต่อโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับครูผู้สอนระดับประถมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสำรวจความรู้พื้นฐานและความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรมก่อน การพัฒนาและเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษาเพื่อการสื่อสารซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ทำให้ครูผู้สอนสนใจ เห็นความจำเป็นในการเรียนรู้จริงตรงกับความต้องการของผู้เข้ารับการฝึกอบรม กระบวนการและกิจกรรมเน้นประสบการณ์การมีส่วนร่วมโดยการทดลองปฏิบัติร่วมกับกลุ่มและคู่ ได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบจากทฤษฎีสู่การนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในชั้นเรียนจริง สื่อและเอกสารในการฝึกอบรมมีรายละเอียดและตัวอย่างที่ชัดเจนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรระดับประถมศึกษา ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้เรียนจะมีชิ้นงานตามแนวทางของหลักสูตรแบบอิงมาตรฐานอย่างชัดเจน สอดคล้องกับผลการวิจัยของเทอร์รี่ (Terry, 2001, pp.1-9) ที่พบว่า การใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ การลงมือปฏิบัติในการแก้ปัญหาเป็นความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

การใช้วิธีการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมจะเป็นประโยชน์ที่จะสนับสนุนให้ผู้สอนมีทางเลือกสำหรับออกแบบการสอน เพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติกิจกรรม การเรียนรู้และความพึงพอใจของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำไปโปรแกรมการฝึกอบรมแบบเน้นประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารไปใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มระดับปานกลาง จำเป็นต้องปรับปรุงเนื้อหาและกิจกรรมให้เหมาะสมก่อน หรืออาจเตรียมความรู้พื้นฐานหรือการใช้ภาษาก่อนการฝึกอบรม
2. การประเมินหลังการฝึกอบรม คู่ชี้แนะซึ่งเป็นผู้ติดตามและประเมินทักษะของคู่ชี้แนะหลังการฝึกอบรมควรมีคุณสมบัติด้านความรู้ ความสามารถและประสบการณ์สอนด้าน การจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบมุ่งงานปฏิบัติ และคู่ชี้แนะควรทำความเข้าใจประเด็นการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ชัดเจนก่อนการประเมินผลงานของกลุ่มปฏิบัติ
3. การจัดกิจกรรมอภิปรายระหว่างฝึกอบรม สมาชิกในกลุ่มควรมี 4-5 คน เพื่อให้แสดงความคิดเห็นได้ทั่วถึงทุกคน เมื่อจัดกิจกรรมคู่ควรให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคู่มามีกลุ่มใหญ่ต่างกลุ่มกัน เพื่อให้เกิดประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่หลากหลายในการชี้แนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรดำเนินการวิจัยเปรียบเทียบเพื่อขยายผลการทดลองใช้หลักสูตรในบริบทที่แตกต่างจากการวิจัยครั้งนี้โดยอาจนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษากลุ่มพื้นฐาน (Basic) ที่มีความแตกต่างกันในด้านพื้นฐานความรู้ทางภาษา

2. ควรพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการจัดกิจกรรม การสอนภาษาอังกฤษด้านวิธีสอนภาษาอังกฤษ เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ หรือกลวิธีการสอน เพื่อสร้างแรงจูงใจและเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ควรศึกษารูปแบบการฝึกอบรมการจัดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีหรือผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความสนใจแต่ ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมในเวลาปกติได้ ให้สามารถรับการพัฒนาอย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2543). รายงานการประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). รายงานวิจัย เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2548). การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- เกดศิณี พลบูรณ์. (2551). การสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา: รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย. วารสารหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2551. หน้า 73 - 79.
- ชูชัย สมितिไกร. (2548). การฝึกอบรมบุคลากรในองค์กร. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี ธนชนันท์. (2547). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับเด็กเริ่มเรียน. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เพียร์สัน เอ็ดดูเคชั่น อินโดไชน่า จำกัด.
- พิเชษฐ จัปปิตต์. (2550). การพัฒนาหลักสูตรอบรมการพัฒนาความเข้มแข็งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. ปรียญานันท์ การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สัจด์ อุทรานันท์. (2532). พื้นฐานและหลักการพัฒนาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มิตรสยาม.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2546). เทคนิคการถ่ายถอดอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อินฟอร์มีเดีย บุคส์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. (2551). สรุปผลการประเมินความรู้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 1. สระแก้ว: กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). แนวการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2549). รายงานการสังเคราะห์ แนวคิดและวิธีจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะ การคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- Broughton G., Brumfit C., Flavell R., Hill P. & Pincas A. (1981). *Teaching English as a Foreign Language*.

- Ferraro, J. M. (2000). *Reflective Practice and Professional Development*. Retrieved April 4, 2008, from ERIC Digest database.
- Johnson, K.& Morrow, K. (1987). *Communication in the classroom*(5thed).Hong Kong: Wilture Printing Co.Ltd.
- Kolb, D.A. (1984). *Experiential Learning Theory Experience as The Source of Learning and Development*. The United States of America: Prentice-Hall, Inc.
- Kolb, D.A., Boyatzis, R.E. & Mainemelis, C., (1999). *Experiential Learning Theory: Previous Research and New Directions*. Retrieved July 23, 2008, from <http://www.learningfromexperience.com/>
- Meskill, C. (2005) *Infusing English Language Learner Issues Throughout Professional Educator Curricula: The Training All Teachers Project*. *Teachers College Record*, 107, 4:739-756.
- Miller, J., Jacquelin, C., Kovacs, P.J., Rosenblum, A., & Wright,L. (2005). *Special Section: Field Education in Social Work ; Field Education: Student and Field Instructor Perceptions of the Learning Process*. *Journal of Social Work Education*, 41 (1).132. Retrieved July 23, 2008, from Proquest database.
- Muro, P.D. & Terry, M. A. (2007). *Matter of Style: Applying Kolb's Learning Style Model to College Mathematics Teaching Practices*. *Journal of College Reading and Learning*, 38(1). 54 – 55. Retrieved July 23, 2008, from Wilson database.
- Neill, J. (2004). *Experiential Learning Cycles*. <http://wilderdom.com>. Retrieved April 18, 2008.
- Oliva, P. F. (2004). *Developing the Curriculum*. (6thed). The United States of America : Pearson Education, Inc.
- Powell, K., & Wells, M. (2002). *The Effectiveness of Three Experiential Teaching Approaches on Student Science Learning in Fifth-Grade Public School Classrooms*. *The Journal of Environmental Education*.33(2). 33 – 38. from Wilson database.
- Richards, J.C., (n.d.A). *Communicative Language Teaching Today*. Retrieved October 31, 2008, from <http://www.cambridge.com.mx/site/EXTRAS/jack-CD.pdf>
- Roberts, J. (1998). *Language Teacher Education*. Great Britain: JW Arrowsmith, Bristol.
- Saylor, J. G., & Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum Planning for Better Teaching and learning*. (4thed). New York: Holt , Rinehart and Winston.
- Terry, M.(2001).*Translating Learning Style Theory into University Teaching Practices: An Article Based on Kolb's Experiential Learning Model*. *Journal of College Reading and Learning*, 32(1). 68 – 85. Retrieved July 23, 2008, from Wilson database.